

Vec C-626/19 PPU

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

22. august 2019

Vnútroštátny súd:

Rechtbank Amsterdam

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

22. august 2019

Navrhovateľ:

Openbaar Ministerie

Odporca:

YC

PRACOVNÝ DOKUMENT

Predmet konania vo veci samej

Návrh prokurátora na preskúmanie európskeho zatykača

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Tento návrh podľa článku 267 ZFEÚ sa týka 1. podmienok, za ktorých sa má prokurátor považovať za súdny orgán vydávajúci zatykač v zmysle článku 6 ods.1 rámcového rozhodnutia 2002/584, a 2. požiadavky, aby bol proti rozhodnutiu o vydaní európskeho zatykača prípustný opravný prostriedok.

Prejudiciálne otázky

I. Má sa prokurátor, ktorý sa podieľa na výkone spravodlivosti v členskom štáte vydávajúcim zatykač, pri výkone svojich úloh, ktoré priamo súvisia s vydaním európskeho zatykača, koná nezávisle a vydal európsky zatykač, považovať za súdny orgán vydávajúci zatykač v zmysle článku 6 ods.1 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV, ak sudca v členskom štáte vydávajúcim zatykač pred skutočným rozhodnutím tohto prokurátora o vydaní európskeho zatykača preskúmal podmienky na vydanie európskeho zatykača a najmä jeho primeranosť?

II. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, je podmienka, aby rozhodnutie prokurátora o vydaní európskeho zatykača a najmä primeranosť takéhoto rozhodnutia boli preskúmateľné súdom v rámci postupu, ktorý spĺňa všetky požiadavky účinnej súdnej ochrany, v zmysle bodu 75 rozsudku Súdneho dvora z 27. mája 2019 (EU:C:2019:456) splnená, ak vyžiadaná osoba po svojom skutočnom odovzdaní môže podať návrh na začatie konania, v ktorom môže pred sudcom v členskom štáte vydávajúcim zatykač namietať neplatnosť európskeho zatykača a v ktorom tento sudca skúma okrem iného primeranosť rozhodnutia o vydaní európskeho zatykača?

Uvádzané predpisy práva Únie

Články 1 a 6 rámcového rozhodnutia [Rady] 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34)

Uvádzané vnútroštátne právne predpisy

Článok 1 Overleveringswet (zákon o odovzdávaní osôb) (Stb. 2004, 195)

Zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 YC bol zadržaný v Holandsku 5. apríla 2019 na základe európskeho zatykača, ktorý 27. marca 2019 vydal Procureur de la République du Tribunal de grande instance de Tours (prokuratúra Tours, Francúzsko). Cieľom tohto európskeho zatykača je odovzdanie vyžiadanej osoby na účely trestného stíhania vo Francúzsku. YC je vo Francúzsku podozrivý z toho, že v Tours spoločne s inými osobami spáchal ozbrojenú lúpež. Predmetný európsky zatykač je založený na vnútroštátnom zatykači, ktorý vydal vyšetrovací sudca v Tours.
- 2 Prokurátor podal 5. apríla 2019 návrh na preskúmanie európskeho zatykača. Toto konanie bolo viackrát prerušené. Medzitým boli francúzskemu orgánu vydávajúcemu zatykač položené ďalšie otázky. Vo Francúzsku sú prokurátori určení za súdne orgány príslušné na vydanie európskeho zatykača podľa článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 3 Otázky francúzskemu orgánu vydávajúcemu zatykač boli položené s cieľom preskúmať, či vydanie európskeho zatykača týmto orgánom spĺňalo požiadavky, ktoré Súdny dvor Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) stanovil v rozsudku z 27. mája 2019, OG a PI (prokuratúry Lübeck a Zwickau, C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456).
- 4 Podľa názoru vnútroštátneho súdu z uvedeného rozsudku vyplýva, že prokurátor sa má považovať za súdny orgán vydávajúci zatykač, ak sa podieľa na výkone spravodlivosti v členskom štáte vydávajúcom zatykač, koná nezávisle a proti rozhodnutiu prokurátora o vydaní európskeho zatykača je prípustný opravný prostriedok.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 5 Prokuratúra ako navrhovateľ v tejto veci tvrdí, že kritérium, z ktorého vnútroštátny súd vychádza pri rozhodovaní o vydaní európskeho zatykača, z vecného hľadiska spĺňa požiadavky rozsudku OG a PI, takže francúzski prokurátori boli správne určení za orgán vydávajúci zatykač.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 6 Na základe informácií poskytnutých francúzskymi orgánmi vnútroštátny súd v súvislosti s postavením prokuratúry konštatuje, že francúzsky prokurátor sa vo Francúzsku podieľa na výkone spravodlivosti a koná nezávisle; nie je vystavený riziku, že v konkrétnom prípade v rámci prijímania rozhodnutia o vydaní európskeho zatykača priamo alebo nepriamo dostane usmernenia alebo pokyny od výkonnej moci, napríklad od ministra spravodlivosti.
- 7 Francúzsky prokurátor teda spĺňa aspoň prvé dve z požiadaviek uvedených vyššie v bode 4 na to, aby sa považoval za „súdny orgán vydávajúci zatykač“ v zmysle

článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584. Tieto požiadavky stanovil Súdny dvor v bodoch 73 a 74 rozsudku OG a PI.

- 8 Na základe informácií francúzskych orgánov však vznikajú otázky týkajúce sa významu podmienky stanovenej v bode 75 uvedeného rozsudku, aby rozhodnutie prokurátora o vydaní európskeho zatykača a najmä primeranosť takéhoto rozhodnutia boli preskúmateľné súdom v rámci postupu, ktorý spĺňa všetky požiadavky účinnej súdnej ochrany.
- 9 Požiadavka, aby bolo možné podať opravný prostriedok, vyplýva z bodu 75 rozsudku OG a PI. V tomto bode Súdny dvor uviedol: „Okrem toho, ak právny poriadok vydávajúceho členského štátu priznáva právomoc vydať európsky zatykač orgánu, ktorý, hoci sa podieľa na výkone spravodlivosti v tomto členskom štáte, nie je sudcom ani súdom, potom rozhodnutie o vydaní takéhoto zatykača, a najmä primeranosť takéhoto rozhodnutia, by mali byť v uvedenom členskom štáte preskúmateľné súdom v rámci postupu, ktorý spĺňa všetky požiadavky účinnej súdnej ochrany“.
- 10 Slovné spojenie „takýto zatykač“ môže odkazovať len na „európsky zatykač“ a nemôže sa vzťahovať na iný zatykač než európsky zatykač, najmä nie na vnútroštátny zatykač, na ktorom je založený európsky zatykač.
- 11 V bode 67 rozsudku OG a PI Súdny dvor ďalej rozlíšil dve úrovne ochrany procesných a základných práv. Prvá úroveň sa týka ochrany pri vydaní vnútroštátneho zatykača, zatiaľ čo druhá úroveň sa vzťahuje na ochranu pri vydaní európskeho zatykača.
- 12 Prokurátor vo viacerých veciach týkajúcich sa odovzdania uviedol, že kritérium bodu 75 rozsudku OG a PI vzhľadom na bod 68 tohto rozsudku neplatí. Podľa tohto bodu totiž postačuje, aby rozhodnutie, ktoré spĺňa požiadavky účinnej súdnej ochrany, bolo prijaté len na jednej z dvoch úrovní ochrany uvedených v bode 68.
- 13 Ako vyplýva z bodu 68, obe úrovne ochrany zahŕňali okrem iného požiadavku, aby rozhodnutie spĺňajúce požiadavky účinnej súdnej ochrany bolo prijaté „minimálne“ na jednej z týchto dvoch úrovní ochrany. To znamená, že ak európsky zatykač vydá orgán, ktorý, hoci sa podieľa na výkone spravodlivosti, nie je sudcom ani súdom, vnútroštátny zatykač určite musel vydať sudca alebo súd.
- 14 V bode 69 rozsudku OG a PI Súdny dvor v tejto súvislosti konštatoval: „Z toho vyplýva, že ak právny poriadok vydávajúceho členského štátu prizná právomoc vydať európsky zatykač orgánu, ktorý, hoci sa podieľa na výkone spravodlivosti v tomto členskom štáte, nie je sudcom ani súdom, potom by vnútroštátne súdne rozhodnutie, akým je vnútroštátny zatykač, na ktorý nadväzuje európsky zatykač, malo ako také spĺňať tieto požiadavky“.
- 15 Z vyššie uvedeného bodu 68 preto treba vyvodit', že minimálne na jednej z týchto dvoch úrovní sa vyžaduje rozhodnutie sudcu alebo súdu. V prípade, aký je

opísaný v bode 69, je podľa bodu 70 zaručená úroveň ochrany na vnútroštátnej úrovni – konkrétne vnútroštátny zatykač, na ktorý nadväzuje rozhodnutie o vydaní európskeho zatykača.

- 16 Z bodov 71 a 72 citovaného rozsudku vyplýva, že zabezpečenie druhej úrovne ochrany je povinnosťou orgánu, ktorý prijme rozhodnutie o vydaní európskeho zatykača, „aj ak sa európsky zatykač opiera o vnútroštátne rozhodnutie vydané sudcom alebo súdom“.
- 17 V rámci tejto druhej úrovne ochrany je v prvom rade potrebné, aby súdny orgán vydávajúci zatykač pri rozhodovaní o vydaní európskeho zatykača nebol „vystavený akémukoľvek riziku, že bude podliehať najmä individuálnym pokynom zo strany výkonnej moci“ (body 73 a 74). Ak je na vydanie európskeho zatykača príslušný (úplne nezávislý) orgán, ktorý, hoci sa podieľa na výkone spravodlivosti, nie je sudcom ani súdom, rozhodnutie o vydaní európskeho zatykača a najmä primeranosť takéhoto rozhodnutia by navyše („okrem toho“, ako sa uvádza v bode 75) malo byť preskúmateľné súdom v rámci postupu, ktorý spĺňa všetky požiadavky účinnej súdnej ochrany, inak povedané musí existovať možnosť, aby sa také rozhodnutie a jeho primeranosť mohli stať predmetom konania pred sudcom alebo súdom.
- 18 Nič v znení vyššie uvedeného bodu 68 – najmä nie slovo „minimálne“ – nevyklucuje platnosť požiadavky uvedenej v bode 75, ak rozhodnutie na vnútroštátnej úrovni prijal sudca alebo súd. Bod 68 vyžaduje len to, aby sudca alebo súd buď prijal vnútroštátne rozhodnutie, alebo vydal európsky zatykač. V prvom prípade bod 75 navyše stanovuje, že proti rozhodnutiu o vydaní európskeho zatykača, ktoré prijal iný orgán než sudca alebo súd, musí byť prípustný opravný prostriedok pred sudcom alebo súdom.
- 19 Požiadavky bodov 75 a 68 rozsudku OG a PI preto platia súčasne.
- 20 To vyplýva aj z rozsudku z 27. mája 2019, PF (Generálna prokuratúra Litvy, C-509/18, EU:C:2019:457), ktorý bol vydaný v ten istý deň ako rozsudok OG a PI. V uvedenej veci vydal vnútroštátny zatykač súd (body 22 a 54 rozsudku), Generálna prokuratúra Litvy sa navyše podieľala na výkone spravodlivosti v trestných veciach v Litve (bod 42) a bolo zaručené, aby generálna prokuratúra bola nezávislá od výkonnej moci; napriek tomu musel vnútroštátny súd preskúmať, „či rozhodnutia tejto prokuratúry o vydaní európskeho zatykača môžu byť napadnuté opravným prostriedkom, ktorý spĺňa všetky požiadavky účinnej súdnej ochrany“ (bod 56).
- 21 Aj keď vnútroštátny zatykač vydal sudca alebo súd, proti rozhodnutiu o vydaní európskeho zatykača musí byť prípustný opravný prostriedok pred sudcom alebo súdom, ak toto rozhodnutie prijal iný orgán než sudca alebo súd. Vnútroštátny súd v skoršom rozsudku z 5. júla 2019 už považoval túto otázku za objasnenú („éclairé“). Keďže v prejednávanej veci ide o rozhodnutie o vydaní európskeho zatykača, ktoré prijala francúzska prokuratúra, a teda nie sudca alebo súd, podľa

znenia oboch rozsudkov z 27. mája 2019 musia byť splnené obe požiadavky uvedené v bodoch 68 a 75 rozsudku OG a PI.

- 22 Po vydaní oboch rozsudkov z 27. mája 2019 však vnútroštátny súd v rôznych veciach týkajúcich sa viacerých členských štátov konštatoval, že právne predpisy dotknutých členských štátov nestanovujú nijaký opravný prostriedok proti rozhodnutiu o vydaní európskeho zatykača v zmysle bodu 75 rozsudku OG a PI. V niektorých z týchto vecí bolo uvedené, že kritérium, z ktorého vnútroštátny súd vychádza pri rozhodovaní o vydaní vnútroštátneho zatykača, z vecného hľadiska spĺňa požiadavky uvedené v tomto bode.
- 23 Tak je to aj v tomto prípade. Ako vyplýva z informácií poskytnutých francúzskymi orgánmi, najčastejšou situáciou, ktorá nastáva pri vydávaní európskeho zatykača, je, že francúzsky súd vydá vnútroštátny zatykač a následne sa prokurátorovi predloží žiadosť o vydanie európskeho zatykača, keďže je už známe, že vyžiadaná osoba sa nezdržiava vo Francúzsku. V takom prípade francúzsky súd preskúmal aj podmienky na vydanie európskeho zatykača a jeho primeranosť. Z informácií francúzskych orgánov vyplýva, že to bolo tak aj v prejednávanej veci.
- 24 Vzhľadom na vyššie uvedené vzniká otázka, či súdne preskúmanie, ktoré sa uskutočňuje v rámci prijímania vnútroštátneho súdneho rozhodnutia – a teda pred skutočným rozhodnutím prokuratúry o vydaní európskeho zatykača –, týkajúce sa najmä primeranosti možného vydania európskeho zatykača zodpovedá zásadám, ktoré sú vyjadrené v podobe podmienky, aby rozhodnutie prokuratúry o vydaní európskeho zatykača bolo preskúmateľné súdom v rámci postupu, ktorý spĺňa všetky požiadavky účinnej súdnej ochrany.
- 25 Pri zodpovedaní tejto otázky je dôležité, že skúmanie primeranosti z hľadiska účinnej súdnej ochrany pred neprímeraným rozhodnutím o vydaní európskeho zatykača sa musí uskutočniť *ex nunc*. Hoci vnútroštátne súdne rozhodnutie a rozhodnutie o vydaní európskeho zatykača boli v tomto prípade prijaté v ten istý deň, medzi prijatím vnútroštátneho súdneho rozhodnutia – a teda predbežným preskúmaním primeranosti vydania európskeho zatykača – a vydaním európskeho zatykača spravidla môže uplynúť určitá doba. Počas tejto doby sa mohli objaviť nové skutočnosti a okolnosti, ktoré sú relevantné pre primeranosť vydania európskeho zatykača. V takom prípade predbežné súdne preskúmanie nemôže poskytnúť účinnú súdnu ochranu pred neprímeraným rozhodnutím o vydaní európskeho zatykača. Ak by bola odpoveď na túto otázku kladná, bolo by preto logické v každom prípade vyžadovať, aby sa skutočné rozhodnutie o vydaní európskeho zatykača prijalo čo najrýchlejšie po uskutočnení skúmania primeranosti.
- 26 V prípade, ak na otázku uvedenú vyššie v bode 24 treba odpovedať záporne, vzniká ďalšia otázka. Z informácií francúzskych orgánov vyplýva, že na francúzskych súdoch možno namietat' neplatnosť európskeho zatykača a tieto súdy v rámci posudzovania takých námietok okrem iného preskúmali, či bolo

vydanie európskeho zatykača nevyhnutné a primerané. Zdá sa, že dotknutá osoba môže podať návrh na začatie tohto konania, ak je po svojom skutočnom odovzdaní predvedená pred francúzske súdy. Vzniká preto otázka, či konanie týkajúce sa rozhodnutia o vydaní európskeho zatykača a najmä primeranosti tohto rozhodnutia, ktoré môže dotknutá osoba iniciovať po svojom skutočnom odovzdaní na francúzskych súdoch, predstavuje opravný prostriedok v zmysle bodu 75 rozsudku OG a PI.

- 27 Pri zodpovedaní tejto otázky je na jednej strane dôležité, že v bode 75 nie je uvedené nijaké časové obmedzenie, podľa ktorého musí byť opravný prostriedok prípustný pred skutočným odovzdaním. Na druhej strane je relevantné, že bod 75 vyžaduje možnosť „účinnnej súdnej ochrany“ najmä pred neprimeraným rozhodnutím o vydaní európskeho zatykača, a teda najmä pred prípadne neprimeraným odovzdaním. Preto sa možno domnievať, že súdna ochrana pred neprimeraným rozhodnutím o vydaní európskeho zatykača je účinná len vtedy, ak sa poskytne pred skutočným odovzdaním.
- 28 Súdny dvor sa ešte nezaoberal otázkou uvedenou vyššie v bode 24. Podľa názoru rôznych orgánov vydávajúcich zatykače z viacerých členských štátov treba na túto otázku odpovedať kladne, zatiaľ čo rozsudok OG a PI podľa svojho znenia nasvedčuje zápornej odpovedi. Preto je vhodné položiť túto otázku Súdnemu dvoru.
- 29 Jej zodpovedanie je navyše nevyhnutné pre rozhodnutie, ktoré má vnútroštátny súd vydať.
- 30 Pokiaľ predbežné preskúmanie týkajúce sa najmä primeranosti vydania európskeho zatykača sudcom, ktorý vydal vnútroštátny zatykač, zodpovedá zásadám, ktoré sú vyjadrené v podobe podmienky, aby rozhodnutie prokurátora o vydaní európskeho zatykača a najmä primeranosť takéhoto rozhodnutia boli preskúmateľné súdom v rámci postupu, ktorý spĺňa všetky požiadavky účinnej súdnej ochrany, vnútroštátny súd musí preskúmať európsky zatykač a z obsahového hľadiska rozhodnúť o jeho vykonaní.
- 31 Pokiaľ také predbežné preskúmanie nezodpovedá týmto zásadám, od zodpovedania otázky uvedenej vyššie v bode 26 závisí, či vnútroštátny súd môže preskúmať európsky zatykač z obsahového hľadiska a rozhodnúť o žiadosti o odovzdanie.
- 32 Vnútroštátny súd žiada Súdny dvor, aby na tento návrh na začatie prejudiciálneho konania uplatnil naliehavé konanie upravené v článku 267 štvrtom odseku ZFEÚ a článku 107 rokovacieho poriadku.
- 33 Vyžiadaná osoba sa do rozhodnutia o žiadosti o odovzdanie nachádza vo väzbe na účely odovzdania. Vnútroštátny súd nemôže toto rozhodnutie vydať, dokiaľ Súdny dvor neodpovie na prejudiciálne otázky. Rýchla odpoveď Súdného dvora má preto priamy a rozhodujúci vplyv na dĺžku trvania väzby vyžadanej osoby na účely odovzdania.